Doğan Kardeş

SAYI 49 2 ARALIK 1974 150 KURUŞ

AYIN ŞİİRLERİ

(26. sayfamızda)

Bugünün Eskimoları

(28. sayfamızda)

VE YİNE BİRBİRİNDEN GÜZEL ROMANLAR

KIŞ BAŞINDA YAZ

ALMANYA'DA SATIS FİYATI: 0.80 DM.

GARİP İNANÇLAR

AY IŞIĞINDAKİ ESRAR

Eskiden inanılan bir şey de ay ışığında su dolu bir kaba yaralı bir parmağınızı sokarsanız onun geçeceğidir.

Eskiden, ay ışığının, gizli kuvvetleri olduğu sanılırdı. Ay ışığında metal paralar gümüşe çevrilebilir, altın imâl edilebilirdi. Bu inançla ilgili olarak, ayla ilgili çeşitli tekerlemeler söylenirdi. Bu tekerlemeleri söyledikten sonra, eğer Ay isterse, elinizdeki metal parayı, gümüşe çevirebilirdi. Ay'ı, gümüşle kıyaslamak, ışınlarının gümüşî renkte olmasından geldiği muhakkaktır.

Eski çağlarda, insanlar Ay'a taparlar, onu bir tanrı olarak tanımlardı. Ay, kocaman başını uzatmış, insanlara bakardı. Tabiî insanlar da gökyüzünde onu görürlerdi. Ona ricalarda bulunur, kurbanlar keser ve gazabından korkarlardı. Ay kızdı mı, insanı delirtebilirdi. Hele dolunay geceleri...

Ay, insanlara hem kötülük yapabilir, hem de ihsanlarda bulunurdu. Balığa çıkan balıkçıların tanrısı olarak kabul edilen Ay'ın, bugün gerçekten denizle ilgili olduğu anlaşılmıştır. Balıkçılara «Deniz Tanrısı sana uğur getirsin» diye dileklerde bulunan insanlar, o zamanlar balıkların bolluğunu veya azlığını tayin edebilen gel-git olayını meydana getiren etkenin gerçekten de Ay olduğunu bilmeleri imkânsızdı.

Bazı ülkelerde, dolunay olduğu zaman, Ay'ın önünde üç kere eğilip, gizli bir dilekte bulunanlar hâlâ vardır. Hatta, bazıları için dolunay gecesi Ay'ı ağaçların arkasından veya Ay'ı tam olarak görebilmeyi önleyecek şeylerin ardından görmek, uğursuzluk getirir. Dolunay'ı muhakkak doğrudan yani engelsiz görmek gerekir.

Eskiden, bazı ülkelerde, Ay'ın hastaları iyi ettiğine inanılırdı. Onun için, hastaların yaraları, ay ışığında bekletilmiş suyla yıkanırdı. Bu arada, yine uygun bir tekerleme mırıldanmak gerekirdi.

Ay'ın, iklime de tesir ettiğine inananlar da oldukça yaygındır. Eğer bir ay içinde iki kere dolunay olursa, havanın çok kötü geçmesi beklenirdi. Hele o ay mayıs'a rastlamışsa, bütün sene yağmur yağacak demekti. Yılbaşı günlerinde dolunay olursa, ürünlerin bereketli olmayacağına yorulurdu. Hafta sonunda olan dolunay ise, nerede olursa olsun herkese uğursuzluk getirirdi.

Ülkemizde, «ayın ondördü» ile kastedilen dolunay, hiç de uğursuz değildir. Aksine, «çok güzel» olmayı tanımlar. Dolunay gecesi dilekler dilenir, âşıklara mutluluk bahşedilir. Hatta birçoğumuz, dolunayı görür görmez, dudaklarımızdan birkaç satırlık tekerlemeler veya duaların döküldüğünün farkına bile varmayız. Bizde böylesine sevilir Ay ve dolunay... Hatta, Ay'la ilgili şakalarımız bile vardır: «Ay'a baktım, seni sandım...» diye.

İNSAN HAKLARI HAFTASI

Bugün yeni bir haftanın eşiğindeyiz çocuklar. İnsan Hakları Haftası hakkında pek çoğunuz bir şeyler duymuşsunuzdur. İşte bu hafta bütün okullarda bu konu işlenmeye başlayacak.

Dilerseniz biz de satırlarımızın arasında bu konuya az da olsa yer verelim.

İnsan Hakları Haftası her yılın 10 aralık gününden önceki hafta başında başlar ve 10 aralık günü bütün dünyada İnsan Hakları günü olarak törenlerle kutlanır. İnsan hakları, bütün insanların, din, dil, ırk ve cinsiyet farkı gözetmeden yasalar karşısında eşit olmaları demektir.

Günümüzden yüzyıllarca önce, 1215 yılında ilk olarak İngiltere'de doğan bu fikir, sonraları tohumlarını daha da çoğaltarak Fransa İhtilâli sırasında İNSAN HAKLARI BEYANNAMESİ'nin yayınlanmasına yol açmıştır.

Bütün insanlığın yararına çalışan İnsan Hakları Koruyucuları, çalışmalarına bir an bile ara vermeden devam etmişlerdir. Bütün bu çalışmaların sonunda küçük toplumlara hitap eden bu çalışmalar 1948 yılında BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÖRGÜTÜNE getirilmiş ve İnsan Hakları Beyannamesi hazırlanmıştır.

Aradan yirmi altı yıl geçmiş olmasına rağmen, günümüzde hâlâ ırk ve din farklılığı yüzünden birbirleriyle savaşan toplumlar olduğunu düşünürsek, yalnızca yazıda kalan beyannamelerin hazırlanmasının yeterli olmadığını anlarız. Bütün iş, yarının gençleri, yarının medeniyet kurucuları olan sizlere kalıyor... Unutmayın... Bütün insanlar, din, dil, ırk ve cinsiyet farkı olsa bile kardeştirler... Bu kardeşliği korumak yine biz insanlara düşer.

NUR İÇÖZÜ

KÜÇÜK YILDIZ MURAT ERTON'UN Yeni yıl toplantısına katılmak ister misiniz?

O halde, 9 Aralık tarihine kadar üye numaranızı, adınızı ve adresinizi bize yollayın. Kuraya katılın!...

ADIM ADIM AYA DOĞRU

Modern Roket Çağı

V-2, ilk modern roket olarak tanımlanır. Savaş esnasında kötü emellere alet olan bu roket, ilerde bütün roketlere örnek olması yönünden büyük önem taşır.

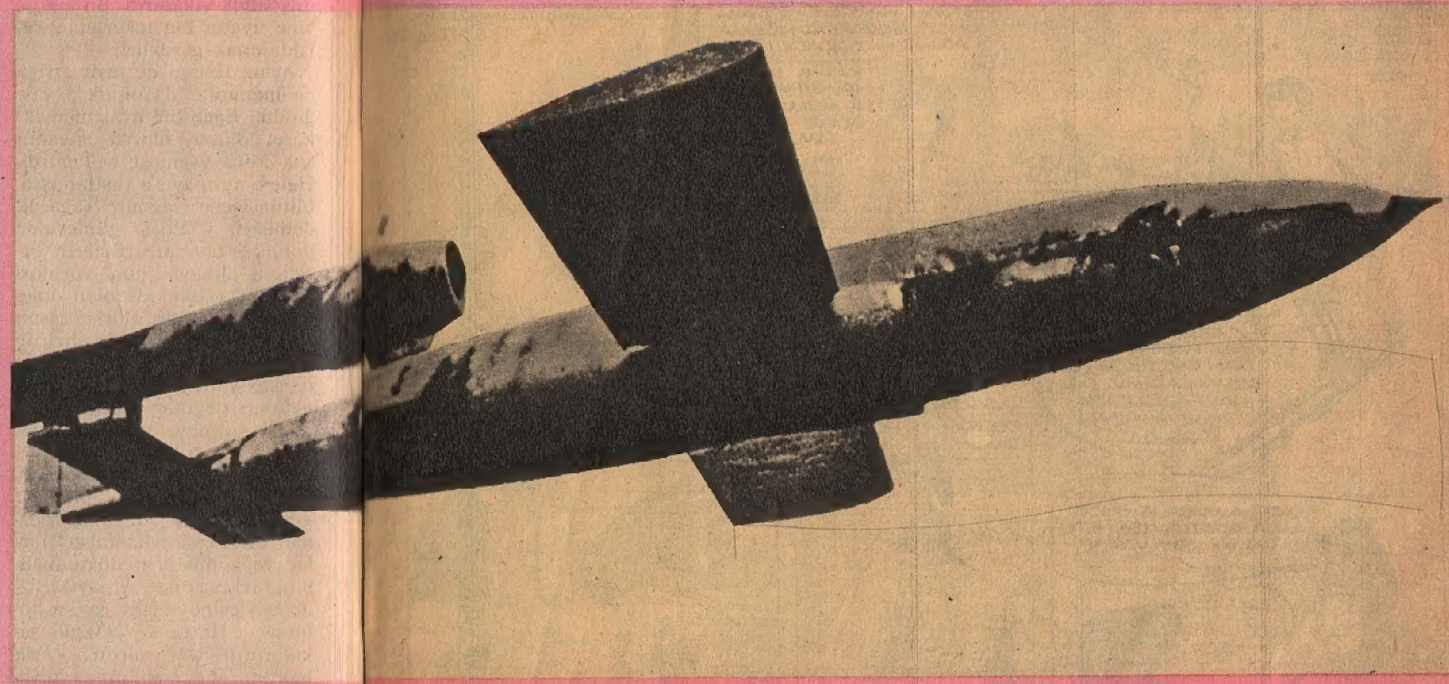

1915-1918 yılları arasında gelişen I. Dünya Savaşı, bazı ülkelere galibiyet ve şeref getirirken, diğer ülkelerin bir kısım topraklarını ve askerî güçlerini yitirmeleriyle sonuçlanmıştı.

Almanya da kaybedenlerden biriydi. Savaşın sonunda imzalanan barış anlaşmasına göre, Almanya'nın silâhlanması yasaklanarak, askerî hürriyeti kısıtlanıyordu.

Oberth sayesinde Avrupa'da başlayan roketçilik salgını, Almanya için ideal bir kaçamak noktası oldu. I. Dünya Savaşında imzalanan silâhlanmama şartı, o güne kadar kullanılagelmiş, beynelmilel, bütün silâhları kapsıyordu. Ama, bu bilinen savaş silâhları arasında, roketler yoktu. Almanya, uzay için düşünülen roketleri, savaş silâhı olarak geliştirerek, askerî gücünü arttırabilirdi.

Bu noktadan hareket ederek, toplum içinde en popüler konu olan roketlerin geliştirilmesi için çalışmalara girişti. 1933 yılının Ocak ayında başa geçen Adolf Hitler, Almanlara, yıkılan prestijini kurtaracağını ve askerî yönden dünyanın en güçlü toplumu haline getireceğini vaadederken, muhakkak ki, roketlerin korkunç gücüne dayanıyordu.

Hitler, hemen roket çalışmalarına hız verdi. 1937 yılının sonlarına doğru, Avrupa'da II. Dünya Savaşının habercisi, kara savaş bulutları daha henüz toplanmaya başladığı sırada, Almanya, bütün dünyanın gözünden gizli, büyük ve modern bir roket laboratuvarı projesinin gerçekleştirilmesine girişmişti bile. Baltık denizi kıyısında, Peenemünde adlı küçük bir balıkçı köyünün maskesi altında kurulacak olan bu büyük laboratuvarın, Hitler'in iktidara geçmesinden önce, roketler üzerinde çalışan roket kulüplerinin bilgi ve tecrübesinden faydalanmak üzere, genç mühendis Wernher von Braun'dan başka, hepsi de genç heveslilerden oluşan, yaklaşık olarak 20.000 kişilik mühendis, teknisyen, fizikçi ve işçi kadrosu vardı.

Hitler ve sadık generalleri, Peenemünde grubundan yalnızca, daha korkunç roketler, daha öldürücü silâhlar bekliyorlar ve onları bu yönde teşvik ediyorlardı. Oysa, bu bilgili ve değerli grubun büyük bir kısmı, savaş hırsı ve haris duygulardan uzak, sadece roketlere duydukları derin ilgi ve sevgi yüzünden, aralıksız çalışıyorlardı.

Bu proje, ilerde yapılacak olan ilk modern roketlere örnek olması yönünden, tarihte çok önemli bir yer tutar. Birçok başarısız deneylerden ve uzun süre sonuçsuz kalan çalışmalardan sonra, Peenemünde bilim adamları, V-1 bombası ve V-2 güdümlü mermiyi hazırladı.

V-1 bombası, roketten çok, pilotsuz bir jet uçağını andırıyordu. Jet uçağı motoruyla çalışan bu uçan bomba, saatte 225 ilâ 540 kilometre hızla uçabilmekteydi.

V-2 ise, ilk modern roket olarak kabûl edilir. 14 metre boyunda ve 12 ton ağırlığındaki bu roket, sıvı yakıt kullanmaktaydı.

V-2 roketlerinin yakıtını pompalamak için hazırlanan sistem, bugünün modern roketlerinde hâlâ kullanılmaktadır. Aslında, V-2, birçok makine ve teknik aletler yönünden, bugünün roketlerine örnek olmuştur.

1944 yılının sonlarına doğru, Almanların zafer hayalleri, yavaş yavaş yerini ümitsizliğe bırakıyordu. Rus ordusu kuzeyden, İngiliz ve Amerikan orduları ise batıdan hızla ilerliyordu. Almanlar için yenilgi, kaçınılmazdı. Peenemünde grubunun büyük bir kısmı, Rusların eline düşmektense, laboratuvarı sessizce terkedip, İngilizlerin veya Amerikalıların eline geçmeyi tercih etmişti. Ruslar, Peenemünde'yi zaptettiği zaman, dünyanın en değerli bilginlerinin yönettiği bu modern laboratuvardan geriye sadece birkaç teknisyen ve bozulmuş, tahrip edilmiş aletler kalmıştı. Yıkıntı halindeki laboratuvar, işe yaramayacak bir haldeydi.

Amerika'ya giden kıymetli bilgilere ve tecrübelere sahip olan bu bilginlere, New Mexico'nun White Sands çölü tahsis edildi. Bu ıssız çölde kurulan büyük ve modern tesisler sayesinde, Amerikalılar, uzay yarışına daha avantajlı olarak katılıyordu.

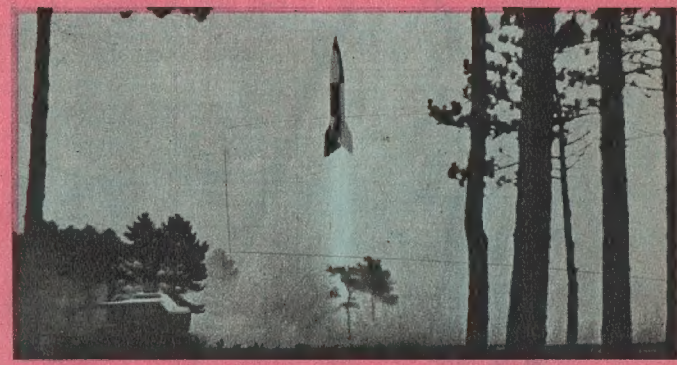

Artık V-2 roketi, Amerika'nın New Mexico eyaletinde, White Sands'in geniş alanında yapılıyordu. Savaş silâhı olarak dizayn edilen V-2'ler artık barışçıl amaçlara yönelen araştırmalarının meyvesiydi.

KAY DOUGLAS, MACERALAR OKULUNUN GENÇ ÖĞRETMENLERİNDENDİR. ÖĞRENCİLERİ TARAFINDAN ÇOK SEVİLEN GENÇ KIZ, BİR BURS KAZANARAK KAYAK OKULUNDA ÖĞRETİME GİDER.

29

MACERALAR OKULU

HARİKA BİR SPOR BU.... ÇOK GÜZEL..GİTTİKÇE SEVİYORUM

HENÜZ İŞİMİZ HAFİF, ZAMAN GEÇTİKÇE ÇALIŞMALARIMIZ DAHA FAZLALAŞACAK BUNDAN SONRA.

BAYAN HAVKES'LE DAHA ÖNCE GEÇEN KONUŞMALARINI HATIRLADI.

KAYAK KURSUNA GİTMEK SENİ MEMNUN EDER SANIRIM...

EVET TEŞEKKÜRLER..

KAY, DAĞLARI TANIYORDU..

BU YENİ TESİSİYELER İNGİLTERE'DE SADECE BİZDE VAR

OKULA KAYARAK GİDEBİLİRMİYİZ?

EVET, AMA DAHA ÖNCE SANA GÖSTERMEK İSTEDİĞİM BİR ŞEY VAR.

NE O

OLİKANLI HEMEN CEVAP VERDİ...

İSKOÇYA'NIN MİLLİ GAYDACILARINI BİLİRSİN. İŞTE ONLARIN ŞEFİ BURADA OTURURMUŞ VE HALKA İLK KAYAK DERSLERİNİ O VERMİŞ...

KAY OKULU GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞIRDI...

NE GÜZEL YERLER.. O DA NE?

BİR GAYDA SESİ DUYULMUŞTU...

SES ETRAFA YAYILDI VE DURDU.

BAZILARI GAYDA SESİNİ SEVMEZ, AMA BEN BAYILIRIM. ŞİMDİ NİYE ÇALIYOR.

YILLAR ÖNCE KERİ ÇETESİ İLERDEKİ MAKLUN ÇETESİNİ YEMEĞE BÖYLE DAVET EDERLERMİŞ..

KERİ Mİ? AMA BU SENİN SOVADIN
BURALARDA HEMEN HEMEN HERKESİN SOVADI YA KERİ, YA DA MAK'UN'DUR. UZUN HİKÂYE.. HAYDİ GEL OKULA GİDELİM...

KAY ŞATONUN KAPISINA KAYAKLARINI BIRAKTI.
GARİP.. SANKİ BİR ŞEY GİZLİYORMUŞ GİBİ... GAYDAAR HAKKINDA DA GARİP KONUŞTU.

AZ SONRA OKUL MÜDÜRÜ BAY TORNİ'UN ODASINDAYDI..
YARIN SABAH TELESİYEJİN AÇILIŞI İÇİN KÜÇÜK BİR TÖRENİMİZ VAR. BİZE YARDIM EDERMİSİNİZ LÜTFEN..
TABİİ...

TELESİYEJLE ZİRVEYE İLK ÇIKAN KONUĞUMUZUN SİZ OLMANIZI İSTİYORUZ..NE DERSİNİZ..
TABİİ...

GAYDALAR ÇALIYOR DİNLEMEK İSTER MİSİNİZ?
ÇOK MEMNUN OLURUM...

BU ÖZEL BİR GÖSTERİMİ BAY TORN?
HAYIR DAĞDAKİ KABİLELERİN HABERLEŞMESİ

HALA KABİLE Mİ VAR
TABİİ AMA BİR ŞEY BİLMİYORUZ. İŞLERİNE KİMSE KARIŞMAZ

ERTESİ SABAH YENİ KURULAN KAYAK SANDALYELERİNE BİNMEYİ BEKLİYORDU KAY...
İŞTE KAY.. MAKRUN DEDE.. BURALARIN SAHİBİDİR...

DERKEN
ANGUS BAK KARŞIDAN GELENLERE! KİM BUNLAR ACABA?
KERİ KABİLESİ NE İSTİYORLAR ACABA?

DEVAMI VAR.

SİHİRLİ YUMURTA

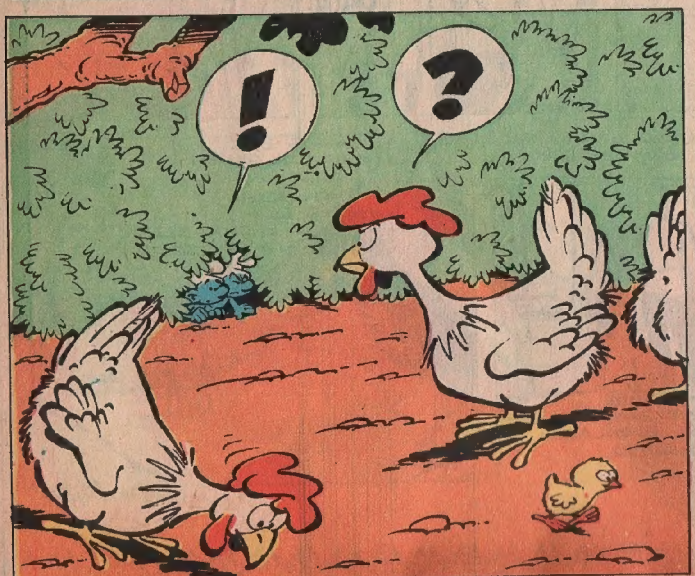

EYVAH BİZİ GÖRDÜLER...
AYY...
PARDON...
CIKK
CICIKKK
GIDAKKK
ÖFFF AMMA DA KORKTUM...
KAFAYI ÇALIŞTIRIP BİR ŞEY BULMALI....
BULDUM...KENDİMİZİ DEĞİŞTİRELİM TANIMASIN....
İŞTE.
SUS.
!
HEYY.
?
?

DEVAMI VAR.

BİR TABAK YOSUN TATLISI

Deniz yosunlarından derlenmiş, nefis bir akşam yemeğine ne dersiniz?

Bu sorumuz belki bugün için size gülünç ve olmayacak bir şey gibi geliyor. Ama bir gün yolunuz Japon mutfağına düşerse, hiç şüpheniz olmasın ki, önünüze konan leziz yemeklerin çoğu, deniz yosunlarıdır.

Denizde yüzerken, üzerimize yapışan, sağımıza solumuza çarpan yosunlardan bazılarımız tiksinir, bazılarımız ise korkar. Yosunlu denizlerde yüzemiyenlerimiz bile vardır. Bunun yanında kimimiz yosunla ilgilenmeyiz bile. Birçok ülkelerde ise, yosunları toplayıp, gübre olarak toprağa serperler. Fakat, yosunların çeşitlerinden en iyi şekilde faydalanmayı bilen tek ülke, hiç şüphesiz Japonya'dır. Japonlar, yosunların yenebilir ve lezzetli olan türlerini diğerlerinden ayırabilmek ve hangi türlerin daha faydalı olduğunu bulabilmek için, yosunlar

üzerinde yoğun çalışmalardan sonra, bugünkü Japon mutfağını hazırlamışlardır.

Yiyecek sıkıntısı, Japonya'da tarih boyunca süregelen daimî bir sorundur. Ülkenin coğrafi durumu, tarıma elverişli olmadığından, Japonlar, aç kalmamak için, deniz ürünlerinden faydalanmayı düşünmüşlerdir. Topraklarının 3/4'ü, % 15 meyilli olan ülkede, tarıma elverişli alanların toplamı % 16'yı geçmez. Bu yüzden, deniz yosunlarından hazırladıkları sofra, yosunun çeşitli türlerini kapsayan iştah açıcı bir görünümdedir...

Japon kimyacılarının yaptıkları çeşitli incelemeler sonunda deniz yosunlarının bir çok türlerinin, leziz oluşu kadar besin değeri bakımından da zengin olduğu anlaşılmıştır. Japonların Vakame adını verdikleri bir cins yosuna aynı zamanda deniz lahanası da denebilir. Dolma ve salata yapılabilen bu yosundan başka, diğer yosunlar genellikle kurutulduktan sonra yenir. Japonlar kurutulmuş yosunları, çorba gibi sulu yiyeceklerin içine katıp, lezzetle içiyorlar.

Şimdi Japon adalarında, deniz dibinde yosun tarlaları yapılmaya başlandı. Yılın belirli aylarında, deniz çiftçileri dalıp yosunları topluyorlar.

YER MİSİNİZ?

Deniz yosunu avlayan balıkçılar, bazen uzun zaman evlerine dönemezler.

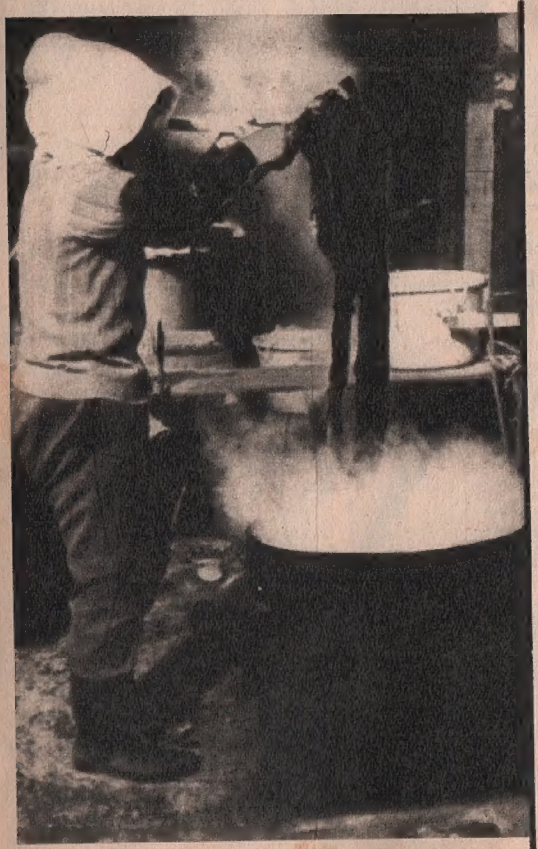

EVİNİZDE

ilkokuldan ortaokula uygulamalı ozan test

OZAN Testlerini seçkin, tecrübeli ve uzman öğretmenler hazırlar.

OZAN Testleri ilkokul 5. sınıf derslerinin bütün konularını içine alır.

OZAN Testleri ortaokula giriş sınavlarına hazırlanan öğrencilerin en büyük yardımcısıdır.

OZAN Testleri öğrencileri yalnız kolejlere girişe hazırlamaz, parasız yatılı okullara, ilköğretmen okullarına, yabancı dille öğretim yapan okullara, özel okullara ve beşinci sınıf bitirme sınavlarına da hazırlar.

OZAN Testleri uygulamalıdır. Uygulayıcı (Öğrenci) her testi çözümledikten sonra değerlendirilmek üzere OZAN Yayınevi'ne gönderir.

OZAN Yayınevi kendisine gönderilen her testi hemen çözer, yanlış ve doğruları işaretler, değerlendirir.

OZAN Testleriyle birlikte test tekniğini öğreten açıklamalar verilir. Bu açıklamalar yolu ile öğrenciler her tür test uygulamasının çözüm yollarını öğrenirler.

OZAN Testleri yurdun en uzak köşelerine kadar gider ve kurslara katılmak olanağı olmayanları evlerinde bulur, onları hazırlar.

OZAN Yayınevi test uygulayanlara girecekleri her okulun sınavları, zamanları ve koşulları hakkında bilgi verir.

OZAN Testlerini çözebilenler girdikleri sınavları da kazanırlar. Onun için OZAN Testleri başarının bir garantisidir.

OZAN Yayınevi'nin öğretmen ve öğrenciler için yayınladığı kitaplar Milli Eğitim Bakanlığınca yardımcı ders kitabı olarak kabul edilmiş ve okullara tavsiye edilmiştir.

OZAN test öğretmeninizi evinize getiriyor.

Hemen bugün broşürümüzü isteyiniz.

ozan yayınevi test bürosu
kardeşler pasajı no: 105 beyazıt/istanbul-tel: 284448

ORTAOKULA GİRİŞTE BAŞARI İÇİN
evinizde uygulamalı ozan test

Sipru BRETZELBURG

SERÜVENLERİ

ÖZET: Bretzelburg kralının hapiste olduğunu öğrenen Sipru ve arkadaşları ona yardım etmeye çalışırlar. Fakat gizli polisler onları arar ve izlerini bulur.

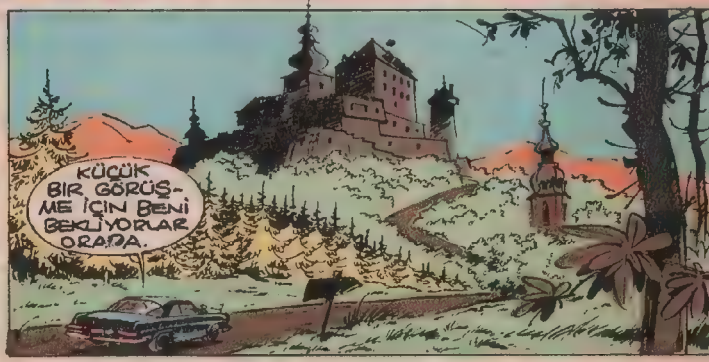

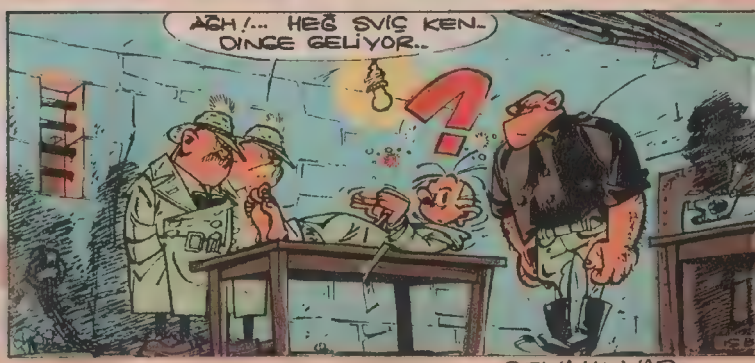

DEVAMI VAR

Sorun Söyleyelim

Sevgili okurlarımız, bu sütunu yeni açmamıza rağmen, inanın, sizlerden büyük ilgi gördük. Sizlere daha verimli olmak, öğrenmek istediklerinizi siz okurlarımıza gerçek bir düzeyde verebilmenin atılımları içindeyiz. Bizlere gönderilen tüm mektuplara cevap vereceğiz...

Şimdi ilk sırayı işgal eden mektupları cevaplandıralım: Çorum'dan Murat Akaydın, Tokat'ın Niksar kazasından Erden Türker, Ankara'dan isimsiz bir okurumuz ve İstanbul'dan Elâ Odyakmaz kardeşlerimiz Yasin hakkında bilgi istemektedirler.

Futbolumuzun futbolcu kardeşleri olarak tanımlanan Yasin İstanbul'da doğmuştur. Şu anda yaşı 28'dir. Kardeşi Gökmen ile birlikte ilk kez İstanbul spor genç takımında futbola başlayan Galatasray'ın kalecisi bugüne dek 6 genç, 1 ümit, 4 amatör ve 8 A Millî olmak üzere tam 19 kez Ay-Yıldızlı formayı giymiştir. Kaleciliği sevdiği için istiyerek başladığını söyliyen Yasin «Doğrusu Galatasaray'da top oynayacağımı o zamanlar hiç tahmin etmiyordum. Ancak çıkardığım güzel oyunlar sonunda o zamanki hocam rahmetli Ali Mortaş beni Galatasaray'a götürdü..» diyor ve futbolu da Galatasaray'da bırakacağını belirtiyor.

RİNGLERİN EN BÜYÜĞÜ: MUHAMMED ALİ

Geçenlerde yaptığı karşılaşmada büyüklüğünü ortaya koydu.

Dünya spor çevrelerinin vahşi spor olarak adlandırdıkları boks'u kaldırmayı düşündükleri bir dönemde Muhammed Ali'nin uzun bir bekleyişten sonra kazandığı Dünya şampiyonluğu gözleri ister istemez tekrar boksa çevirdi. Hem öyle çevirdi ki, yine otoritelelerin iddialarına göre Ali'nin zaferi Boksu kaldırmayı düşünenlere en büyük darbe olmuş.

Boks'a vahşi spor deniyor.. Bir bakıma bu açıdan bakılırsa çok gerçekler gözümüzün önüne gelir. Bugüne dek yüzlerce kişi ringlerde hayatından oldu, yine bir o kadar kişi de sakat kaldı. Ancak Ali'nin dediği gibi mantıklı bir boks, güç, akıl ve sabrın yoğrulmasından meydana gelir.. Böyle olunca boks vahşilikten çıkmaktadır.. Biz isterseniz bunun tartışmasını otoritelere bırakıp uzun bir bekleyişten sonra tekrar Dünya şampiyonluğunu kazanan Muhammed Ali'den bahsedelim..

17 oak 1942'de Kentucky'de dünyaya gelen Ali bugünedek yaptığı 47 maçın 45'ini kazandı, 2'sini kaybetti, kazandığı maçların 32'sini ise nakavtla alarak bir rekor kırdı... İlk kez 1960 Olimpiyatlarında 81 kiloda şampiyon olan ve o günkü adı Cassius Clay olan Ali, 1967 yılında Vietnam savaşına katılmayacağını söyleyince Amerika Birleşik Devletlerince şampiyonluğu iptal edildi.. Bu arada 1970 yılında ringe yeniden dönen Ali, Freizer ile yaptığı 15 rauntluk maçı kaybetmesine rağmen, hırsından bir şey kaybetmedi. Azimli çalışmasının sonunda önce Freizer'den, sonra da Norton'dan intikamını almayı başardı.. Ancak ne var ki daha sonra yaptığı maçta Foreman'a nakavt oldu. Herkes Ali'nin ringlere veda etmesini beklerken o, durmadan dinlenmeden çalıştı.. Ve kendini bu maça hazırladı.. Rakibi, bugüne kadar yaptığı tüm maçlarını 5 raunt içinde alıyordu.. Bunu bilen Ali önce rakibini yordu.. Sonra da istediği hadefe vararak tekrar Dünya Şampiyonu ünvanını kazandı..

Ringlerin en büyüğü olarak adlandırılan Ali'nin diğer özellikleri ise şöyle: Boyu: 1.90, Kilosu: 97,5, Kolunun uzanabildiği mesafe: 2 m. 5 cm. Göğsü: 105 cm. Pazu: 37,5 cm. Bilek: 18.5 cm. Yumruk çevresi: 30 cm. En iyi yumruğu ise sol kroşe...

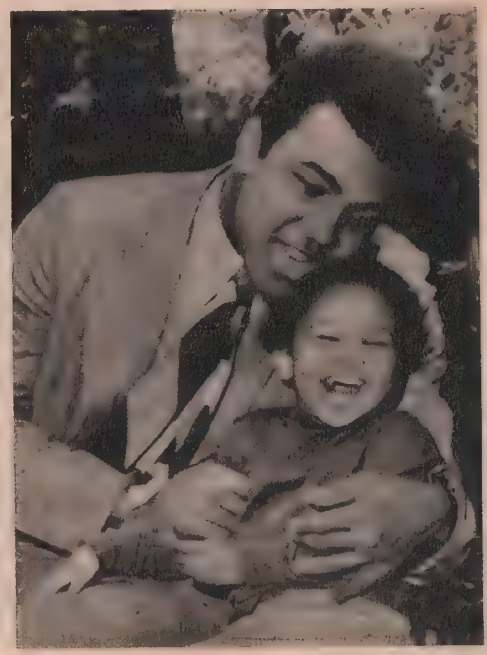

Muhammed Ali her şeyim dediği çocuklarıyla bir aradayken çok mutlu oluyor.

70 YILLIK BİR KULÜP

Galatasaray spor kulübü 1905 yılında Galatasaray lisesinde okuyan futbola meraklı birkaç öğrencinin gayretiyle çalışmalarına başlamıştır. Ali Sami Yen, Asım Tevfik Sonumut, Emin Bülent Serdaroğlu, Şehit Celâl, Bekir Bircan, Tahsin Nahit, Cevdet Kalpakçı ve Abidin Daver kulübün ilk kurucu üyeleri olmuşlardır. İlk maçlarına isimsiz olarak çıkan oyuncular, seyircilerin «Galatasaraylılar» demesi üzerine bu adı benimsemişler ve kulübün adı Galatasaray olmuştur. İlk renkleri olan Kırmızı-Beyazı hafiyelerin ihbar etmesi korkusuyla Sarı-Siyaha çevirmişler, daha sonra da Sarı-Kırmızı renkleri almışlardır. İlk maçını 1906'da Kadıköy Fuare Mektebiyle yaparak 2-0 kazanan Galatasaray'ın o zamanki kadrosu şu oyunculardan kuruluydu. Asım-Milo Bakış, Pol Başık-Ali Sami, Celâl, Bekir-Abidin Daver, Tahsin Nahit, Nikolof, Nuri, Emin Bülent.

Galatasaray 1906'da İstanbul amatör ligine giren ilk türk takımıdır. Ve yine ilk defa İstanbul şampiyonluğunu yabancı takımlardan Galatasaray almıştır. 1911'de Türkiye'de ilk defa yabancı bir futbol takımı getiren ve yenen, yine ilk defa yurt dışına çıkıp Bükreş karmasını 2-1 yenen Türk takımı Sarı - Kırmızılılardır. İlk defa 1924 yılında yabancı antrenör getiren «İskoçyalı Billy Hunter» yine Galatasaray'dır. Galatasaray'ın bugünedek kazandığı şampiyonlukların sayısı ise 32'dir.

Futbolun dışında Galatasaray kulübü, Basketbol, Yüzme, Atletizm dallarında faaliyet göstermektedir.

Bugüne dek Galatasaray'ın aldığı şampiyonlukları ise şöyle sıralıyabiliriz: 12 defa İstanbul amatör, 1 defa Türkiye futbol, 1 Millî küme, 3 İstanbul profesyonel, 5 defa millî lig, 5 defa Türkiye kupası, ilk defa kurulan Cumhurbaşkanlığı kupası. Biraz da Galatasaray'ın tesislerinden bahsedelim. Hüsnü Galip sokağındaki kulüp binasını Başkan bulunduğu dönemde Selâhattin Beyazıt yıktırarak yerine modern bir bina yaptırdı. Bunun dışında Sarı-Kırmızılıların Kuruçeşme adası ve Fenerbahçe koyundaki yelken şubesi ile Ali Sami Yen stadı bulunmaktadır. Ancak Ali Sami Yen stadı malî yönden büyük sakıncalar doğurduğu için muhtemelen bugünkü yöneticiler bakımını Beden Terbiyesine devretmeyi düşünmektedirler. 1905 yılında kurulan Galatasaray kulübünün 7200 üyesi var.

G.SARAY

STINGREY

BİR TAKIM GARİP OLAYLAR, DÜNYANIN HAVA DURUMUNU DEĞİŞTİRMEYE BAŞLAYINCA, STINGREY EKİBİ İŞİN ASLINI ÖĞRENMEK ÜZERE YOLA ÇIKTI.. OKYANUSUN ORTASINDA ANİDEN BELİREN BUZ DAĞININ NE OLDUĞUNU DA BÖYLECE ANLAYACAKLARDI....

STINGREY OKYANUSUN DİBİNE ÇÖKTÜ

İYİSİN YA FONS?

SANIRIM TROY...

EN İYİSİ ÇIKIP, STINGREY'İN DURUMUNA BAKMAK....

STINGREY'İN TÜRBİNLERİ KENDİNİ ZORLAYARAK ÇALIŞMAYA DEVAM EDİYORDU.

İYİ DEĞİL TROY. ÇOK ZORLANIYORUZ...

TROY DENİZKENTİ ARADI...

ŞU ANDAKİ DURUMUMUZ HİÇ İYİ DEĞİL KOMUTANIM. TÜRBİNLERDEKİ ARIZAYI TEŞPİT ETMEMİZ LAZIM....

PEKALA TROY. DİKKATLİ VE ÇABUK OLUN... İŞİNİZ UZAMAZ SANIRIM.

İKİ SAATE YAKIN BİR UĞRAŞIDAN SONRA...

EVET TROY.. AKSİLİK ÇIKACAĞINI SANMAM ARTIK

HAYDİ O HALDE. HEMEN YUKARI ÇIKALIM FONS....

AYNI ANDA, OTOMATİK HARİTA BASINDAKİ DENİZKENT EKİBİ, DURUMU TARTIŞIYORDU...

YILAN ADASI

ARKTİK OKYANUSU

SERİN DENİZ

SERİNG BOĞAZI

YORUNBOLESİ

DENİZALTI İSTASYONU

TELSİZDEN SES GELMİYOR. STINGREY'İN ŞİMDİKİ DURUMU NEDİR?

ÇOK İYİ BABA... SANIRIM MAKİNELERİNİ TAMİR ETTİLER..

STINGREY ARKTİK DENİZİNE DOĞRU YOL ALIYORDU...

NE GÖRÜYORSUN FONS? BUZULLARA YAKLAŞIYOR MUYUZ?

EVET TROY.. BUZULLAR ÜÇ ÇEYREK MİL SONRA BAŞLIYOR.

TROY VE FONS AZ SONRA KÜÇÜK MOTORLARIYLA YÜZEYE ÇIKTILAR

HİÇ BİR ŞEY GÖREMİYORUM

HAVA BİSİKLETİNE BİNİP KARAYA ÇIKALIM BELKİ O ZAMAN İLGİNÇ BİR ŞEY BULURUZ...

AZ SONRA BUZULLARIN ÜZERİNDE UÇUYORLARDI....

BİR KAÇ MİL ÖTEDE.... GARİP BİR ARAÇ ONLARI İZLİYORDU...

VİDEO KONTROL RAPOR VERİYOR. ÜZERİME DOĞRU GELEN İKİ GEMİ VAR

ATEŞ ETME GİRSİNLER. İŞİM VAR ONLARLA..

STINGREY EKİBİNİN GARİP SEYAHATİ DEVAM EDİYORDU...

FONS, BURANIN ATMOSFERİNDE İLGİNÇ BİR ŞEY DİKKATİMİ ÇEKİYOR MU? SANKİ GARİP BİR ELEKTRİKLENME VAR GİBİ...

EVET KİBENİM DE DİKKATİMİ ÇEKİTİ.. ORTADA BAZI ACAİPLİKLER VAR...

AZ SONRA...

ETRAFTA HİÇ BİR ŞEY YOK TROY...

BELKİ ŞU KARLARIN ARASINDA BAZI İZLERE RASTLARIZ...

BU NE OLABİLİR?

TEKERLEKLİ BİR ALET BURADAN BİR SAAT ÖNCE GEÇMİŞ.... AMA NE?

İZİN GİTTİĞİ YÖNÜ TAKİP EDERSEK BAZI ŞEYLER BULABİLİRİZ SANIRIM FONS.. KİMMİŞ ANLAYACAĞIZ..

DEVAMI VAR.

DÜŞKÜN ÇOCUK

YAZAN
Kemalettin Tuğcu

OYNAYANLAR
Hakan Tanfer
İbrahim ve Müşfik

14

ÖZET: Yılmaz başından geçen olaylardan sonra Avukat Adnan beyin yanına girer, fakat Avukatın seyahate çıkması yüzünden açıkta kalır. Bir gün Sülük Remzilere uğrar. Yeni olaylarla karşılaşır...

Yılmaz'ın kara kara düşündüğünü gören ihtiyar kadın, çocuğu sorguya çekip de işsiz kaldığını anlayınca, başını eğdi, düşünmeye başladı.

Yılmaz bu kadının bir odasında oturuyordu. Öyle İhtiyar geçimsiz bir kadındı ki, kedilerle bile kavga eder, mahallede kimse ile konuşmazdı. O, sokaktan geçerken herkes penceresini kapatır, yolda rastlarsa başka sokağa sapardı.

Kocasından kalan küçücük bir aylıkla geçinen kadın, üç odalı evinden bir tekini ona kiralamıştı. Bunu yapmazdı ama, bir gün sokakta düşmüş, kimse kendisini yerden kaldırmamış, Yılmaz koşup koluna girmiş ve evine kadar götürmüştü.

Kadın bu yüzden çocuğu seviyordu ama, eve geldikten sonra, okul kitaplarını okumak isteyen Yılmaz'a rahat vermez, oturup komşuları çekiştirirdi.

Pek para canlısı olan bu kadın, işsiz kalınca Yılmaz'ı evinde oturtmazdı. Çocuk, böyle düşünüyordu. Gözleri yaşarmıştı. Hanife teyze başını kaldırdı. Sesi tatlılaştı:

— «Ne düşünüyorsun, evlâdım?» dedi. «Düşmez kalkmaz bir Allah... Sen çalışkan bir çocuksun; yine iş bulur, yine para kazanırsın... Eğer paran yoksa, ben sana istediğin kadar veririm, ya, benim güzel evlâdım, ya...»

Yılmaz, ummadığı bu muameleye karşı ağlamaya başladı, kadının elini öptü:

— «Allah senden razı olsun teyzeciğim,» dedi. «Şimdilik param var. Sana iki aylık kirayı da vereceğim. Ak akça karagün için derler. Ben kazandığımı idareli kullandım. Üç dört ay geçinebilirim.»

— «Aferin benim oğlum, aferin sana... Ama iş bulamaz kalırsan, sakın telâş etme! Ben senin büyük annenim...»

Bir lokma ekmek aslan ağzında, derler. İş bulmak kolay mı? Yılmaz, elleri cebinde, içi üzgün, kapı kapı dolaşıyordu.

İşte böyle iş aradığı günlerden birindeydi. Medreseye gidip, Remzi'nin annesini aradı. Kadın, odasındaydı. Gözleri ağlamaktan şişmişti. Yılmaz'ı görünce telâşlandı:

— «Ne geldin, burada ne arıyorsun?»

Yılmaz şaşırmıştı:

— «Teyze,» dedi. «Hatırını sormaya geldimdi!...»

Kadın kendini topladı. Yutkundu. Bu sırada Yılmaz, Kerevetin altında Remzi'nin ayaklarından birisini gördü. Kadın hemen öksürdü. Remzi ayağını geri çekti. Acaba ne oluyordu?

Tam bu sırada kapı açıldı. İçeriye iki polisle bir bekçi girdi. Hemen Yılmaz'ın kollarına yapıştılar. Kadın, ellerini yüzüne örtmüş, ağlamaya başlamıştı.

Polisle bekçi, işi uzatmadan, şaşırıp kalan çocuğu aralarına alarak sokağa çıkardılar.

Bir aralık bekçi, Yılmaz'ın suratına bir tokat indirdi:

— «Polisin, bekçinin elinden kurtuluş yoktur. Çaldıklarının hesabını ver de, aklın başına gelsin!»

Adnan Beyin yanında çalışırken, mahkeme ve kanun işlerini epeyce öğrenmiş olan Yılmaz, sesini çıkartmadı. Karakola gittiler. Çatık kaşlı bir komiser, Yılmaz'ı sorguya çekti:

— «Söyle bakalım Remzi, Topkapı'daki evi soyarken arkadaşların kimlerdi?»

— «Komiser bey,» dedi. «İşin içinde bir yanlışlık var. Ama ben size derdimi anlatamayacağımı bilirim. Mahkemede her şey anlaşılır. Ben Medreseye, Remzi'nin annesine hatır sormak için gittim. Eskiden beraber otururduk. Bütün komşular, benim Remzi değil, Yılmaz olduğumu bilirler.»

Çocuğun dürüst konuşması, komiserin gözünden kaçmadı. Yılmaz, onlarla nasıl oturduğunu, sonra nasıl ayrıldığını, Adnan, Beyin yanında çalışmasını söyledi ve cebinden nüfus kâğıdını çıkartıp gösterdi:

— «Bir suçluyu yakalamak için beni hırpaladıklarından şikâyetim yok,» dedi. «Bunlar hep olur. Yalnız beni boşuna sürüklemeyin!»

Komiser emirler verdi. Akşam olmuş, hava kararmıştı. Nihayet mahalleden birkaç kişi geldi, Komiser bunlara Yılmaz'ı gösterdi. Onlar hep birden:

— «Bu çocuk Yılmaz'dır. Remzi bu değil,» dediler.

Komiser Yılmaz'ın yanına bir polis kattı. Topkapı'ya yolladı. Oradaki karakola, bah-

çıvanlık yapan bir adam getirdiler. Yılmaz'ı ona da gösterdiler. Adam:

— «Bu değil,» dedi. «Zaten onun bir kaşı yarıktır. Her zaman bahçenin etrafında dolaşırdı. İyi tanırım. Remzi bu değil.»

Yılmaz'ı bıraktılar. Rahat bir nefes aldı. Ama çok canı sıkılmıştı.

— «Oğlunu kurtarmak için, benim başımı derde soktu,» dedi. «Ya beni dövse, hapis etselerdi? Halbuki ben ona hep anam gibi baktım...» Böyle düşünüyordu. Fakat biraz sonra.

— «Ne yapsın,» dedi, «Analık bu... Ne kadar kötü olsa, yine canı, ciğeri...»

YENİ İŞ

Yılmaz, nihayet bir elektrikçinin yanında iş buldu. Günde bir lira alacaktı. Boş gezmekten hayırlı idi bu. Dükkânda satış yapacak, bazı yerlere mal götürüp getirecek, temizlik işlerine bakacaktı.

Dükkân sahibi ihtiyar bir Ermeniydi. İyi yürekli adamdı. Fakat oğlu çok haindi. Yılmaz'a hep kötü muamele ediyor, lüzumu olmadan öteye beriye koşturuyor. Kendisinden hep şüphe ediyor, kalbini kırıyordu.

Yılmaz, üç ay onların yanında kaldı. Bir gün, sabahın erken saatinde ihtiyar adama çay söylemek için dükkândan çıkmıştı. Dönüşte Artin onu sırtından içeriye iterek bağırdı:

— «Bana haber vermeden neye dükkândan ayrılıyorsun?» Elini kaldırmıştı, vuracaktı, babası uzaktan bağırdı:

— «Dükkân senin değil, benimdir Artin; çocuğu da ben yolladım.» Yerinden kalktı. Yılmaz'la oğlunun arasına girdi:

— «Haydi oğlum,» dedi. «Burada sana ekmek yok! Al şu iki günlük paranı... Allah işini rast getirsin...»

Hava karlıydı. Yılmaz gözyaşlarını tutamadı. Sokağa çıkıp, dükkânların önünden geçerken hep ağlıyordu.

Köşe başında, evlere elektrik tamirine giden Koço'ya rastladı. Bu iyi yürekli bir Rum delikanlısıydı. Dükkândan malzeme alırdı. Yılmaz'ı sıkıştırdı. Çocuk her şeyi anlatınca:

— «Bırak şu hain adamı,» dedi. «Babası şeker gibidir ama, o insan değil. Ağlama bre! Bundan sonra beraber çalışırız. Al şu çantayı!»

Yılmaz kendi kendisine kalsa, oturup akşama kadar ağlardı. Allah yoluna Koço'yu çıkartmıştı. Yolda hep gönlünü alıyordu:

— «Nasıl derler, Allah bir kapıyı kapatırsa, ötekini açar. Kahır etme be kardeşim... Çalıştıktan sonra iş mi yok?»

Bir apartmana gittiler. Bozuk bir prizi tamir edeceklerdi. Yılmaz:

— «Sen otur usta,» dedi. «Ben yapayım.»

— «Bre kardaşım, ekmeğimi elimden alacaksın sen?»

Koço şaka ediyordu. İşi Yılmaz'a bıraktı. Onun dikkatle tamir yaptığını görünce sırtını okşadı:

— «Sen ustasın bre Yılmaz... Artin öğretti sana bunları?»

— «Hayır usta, babası öğretti.»

(Devamı var)

Boş kalmamak için yanına girdiğim elektrikçi ustam çok iyi bir insandı. Oysa onun yanında çalışan oğlu Artin onun tam tersi kötü yürekli bir gençti.

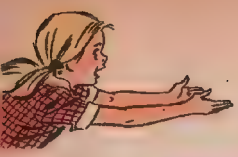

TOBİ VE BEN

GERÇEKTEN DE PETER'LERİN EVİNDEKİ YAŞAM O GÜNDEN SONRA HİÇ DE İÇ AÇICI OLAMAYACAĞA BENZİYORDU. YENİ KENDİNİ ZOR BİR YAŞANTIYA ALIŞTIRMAK ZORUNDAYDI....

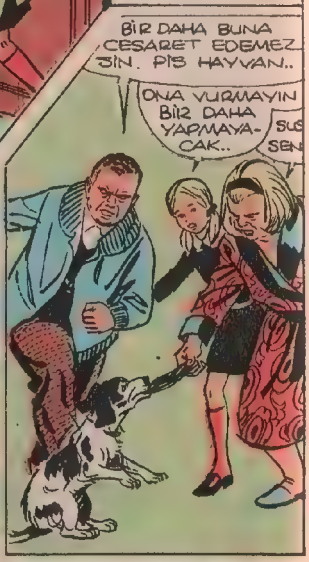

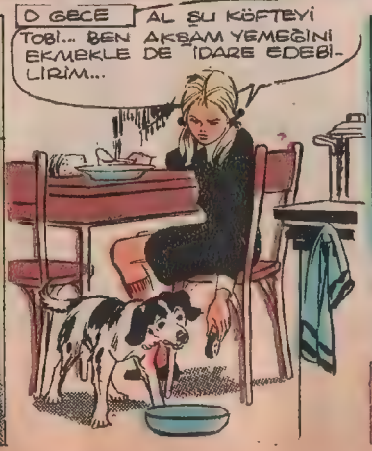

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Jeni Bell on bir yaşında çekingen bir kızdır. Babası savaşta öldükten sonra annesiyle dağ kasabasında yaşamaya devam ederler. Ama şanssızlıklar peşlerini bırakmaz ve ani bir kalp krizi sonucu hastaneye kaldırılan annesi orada ölür. Jeni köpeği Tobi'yle beraber yapayalnız kalmıştır.

JENİ VE KÖPEĞİNİN SERÜVENİ ÇOK GEÇMEDEN ÇEVREYE YAYILMIŞTI... HERKES ONLARIN BU DOKUNAKLI HALİNE ACIYOR. BİRBİRLERİNE GÖSTERİP FISILDAŞIYORDU.

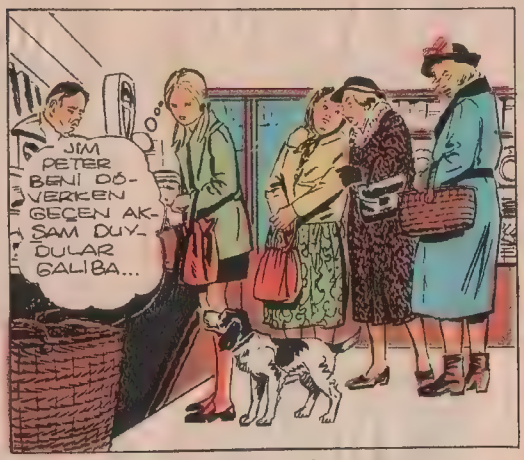

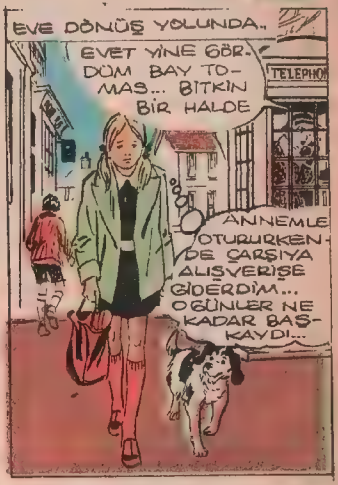

DEVAMI VAR.

OYUN EĞLENCE BİLMECE

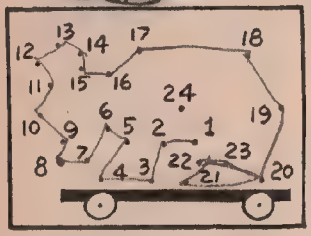

Rakamları sırasıyla birleştirin, bakalım arabanın içinde ne var?

B harfli yerleri maviye, R harfli olanları kırmızıya, G harfli olanları yeşile, Y'leri de sarıya boyayın; bakalım ne çıkacak?

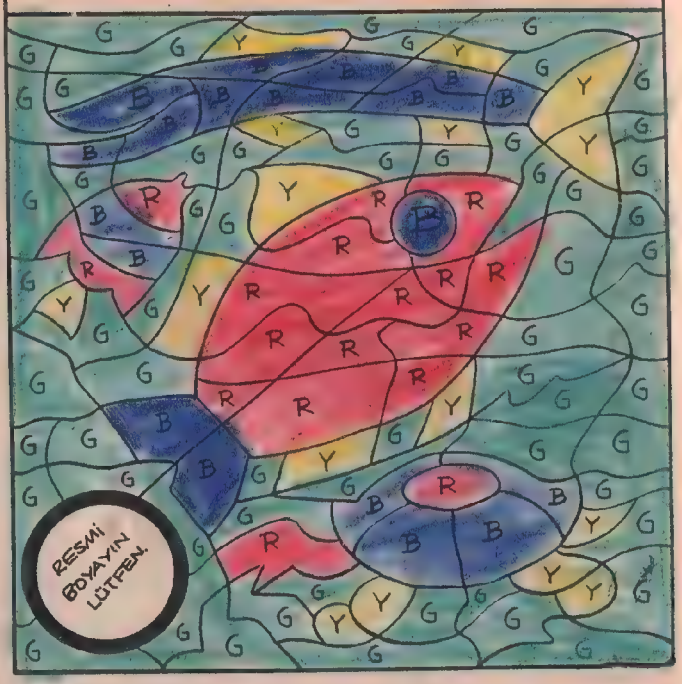

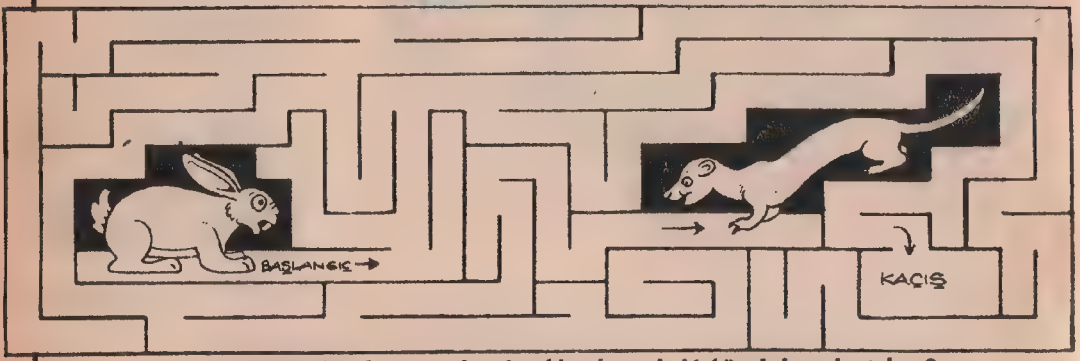

Resimdeki küçük tavşan hangi yoldan kaçmalı ki köstebekten kurtulsun?

Yukarıdaki resimde anlatılmak istenilen Atasözünü buldunuz mu?

(Çözümler 31. sayfada)

GARİP AMA GERÇEK

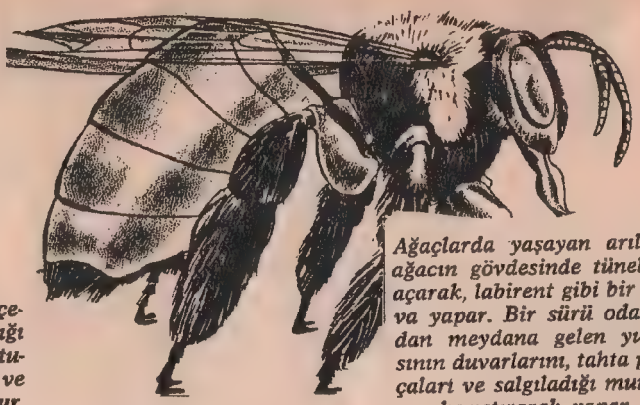

Ağaçlarda yaşayan arılar, ağacın gövdesinde tüneller açarak, labirent gibi bir yuva yapar. Bir sürü odalardan meydana gelen yuvasının duvarlarını, tahta parçaları ve salgıladığı mumla karıştırarak yapar.

Asma dallarında yaşayan bir çeşit bitki böceği, yağmur yağdığı zaman, asmanın yapraklarını tutarak, başından aşağı geçirir ve kendini böylece yağmurdan korur.

Dişi karıncalar vücutlarında o kadar çok yiyecek stoku yapabilirler ki, yılın çoğunu, başka yiyecek yemeyip, karınlarında biriktirdiklerini eriterek geçirebilirler.

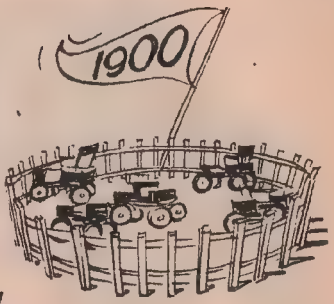

Amerika Birleşik Devletlerinde, 1900 yılında tam 4000 araba satılmıştı. 1964'te ise bu rakam, 7.750.000'e ulaşmıştı. Ya şimdi?..

İlk buharlı otomobil, 1769'da bir Fransız tarafından icat edildi. Üç tekerlekli olan bu araba, 4 kişi taşımakta ve 20 dakikada, ancak bir kilometrelik yol almaktaydı.

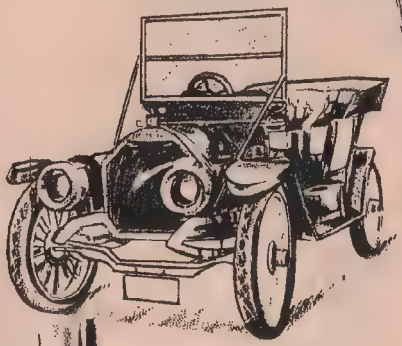

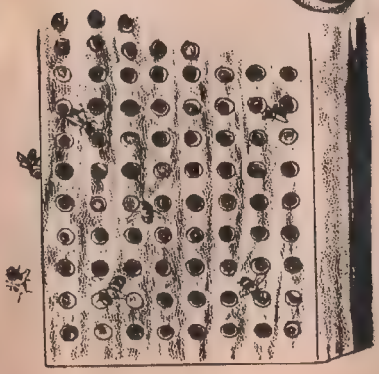

Yaprak yiyiciliğiyle tanınan bir tür arı cinsi, yuvasını düz bir tahtanın üzerine binlerce delik açarak hazırlamaktadır.

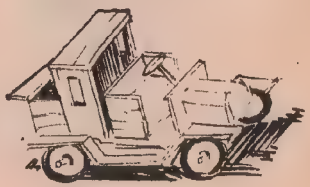

İlk otomobillerin gövdesi, kapıları ve tekerlekleri, tahtadan yapılmaktaydı.

Mini Roman

İŞTE BÖYLE!

Yazan: A. Aslan ASLANERER

Çok geçmeden bir kapak açılıverdi. Daha çevremi görmeye kalmadan, haydi, hoop, başka bir sarmıca geçiverdik. Sarnıç dedim ama öylesi, bildiğiniz gibi değil. Duvarları lâstik gibi oynuyor. Bir şişiyor, genişliyor. Bir sıkıştırınca sarnıç daralıyor. İçindeki sularla kayıklar, açılan kapaklardan fırlayıp gidiyorlar. Bize de öyle oldu. Şimdi yeni bir kanal yahut kocaman bir boru içinde çabuk çabuk gidiyoruz.

«Sarnıca benzettiğim, ikinci yer, karıncık olacak» diye düşündüm. Acaba hangi dolaşım, yolundayız?

Bir polis düşüncemi sezmiş gibi, ötekine seslendi, sanki soruma karşılık verdi.

— «Biraz dişini sık,» dedi. «Küçük dolaşım yolundayız.» Akciğerlere gidiyoruz. Orada kirli gazlar atılacak. Senin zehirlenmen de geçer. Onarıcı, yakıcı gazları alırken sen de rahatlarsın!..»

Demek ciğerlere gidiyoruz. Soluk alınacak. «Dışarı açılan bu kapıdan geçip kurtulamaz mıyım, acaba?» Düşüncelerim birbirini kovalıyor. «Bu küçük

halimle dışarıda ne yapabilirim? Nasıl yaşarım, büyüyemezsem! Burada, buraların yerlisi gibi geçinip gidiyorum şimdilik...»

Öte yandan duygular yakamı bırakmıyor. Annemi, babamı öyle özledim ki... Evimi, kardeşlerimi göreceğim geldi. Aradan yıllar geçmiş gibi geliyor, bana. Belki gerçekten de öyledir. Bir sürü soru kafamı kurcalıyor. Sonum ne olacak? Kimin gövdesindeyim? Beni bulamayan annem, babam ne yapıyorlar? Daha neler neler!..

Ben bunları düşünürken akciğere gelmişiz. Taze serin bir hava çarptı yüzüme. Bir pencere açılmış, içeri bahar dolmuş gibi, rahatladım. Polisin dediği olmuştu.

Burada da kontrol kuleleri, karakollar var. Solunum yolu ile girmeye çabalayan kaçakları, yakalamaya, etkisiz hale getirmeye çalışıyorlar.

Pis hava dolu tüpler temizleri ile değiştirildi. Artık dönüş yoluna giriyoruz. Şimdi bu temiz tüpleri ev ev dağıtacakmışız. Bunu kim mi söyledi? İşte onu bilmiyorum. Birileri söyledi herhalde... Belki de kayıklar kendi aralarında konuşurken duydum. Yahut okulda öğretmenimden öğrendim. Kayık konuşur mu demeyin. Bunlar bildiğimiz kayıklardan değil. Bayağı canlı varlıklar. Gövdemizde belirli görevleri var. Bu işleri görmek için yaratılmışlar.

Tam dönüyorduk. Birden bir işaret verildi. Bir uyarı. Solunum yolundan tehlikeli birkaç kişi sızmış. Buralara kadar gelmiş. Az ilerde pis suratlı düşmanı gördüm. Polislerle döğüşüyordu. Polisler ondan uzak durmaya çalışıyor, uzaktan ateş ediyorlardı. Bize de:

— «Yaklaşmayın,» dediler.

Düşman zırh mı giymiş ne. Atılanlar etkisiz kalıyor. O da fazla sokulmaktan çekiniyor, kaçacak delik, sığınacak yer arıyordu. Gittikçe güçsüzleştiği belli oluyordu. Tam bu sırada bir yük kayığı polislerin arasından aşağı doğru geçip gitmek istedi. Polislerin kendini koruyabileceğini sanmış olmalı. Belki de çabuk yapılacak bir görevi vardı. Düşman onu görünce durumunu değiştirdi. Bir yöne saldırdı. Polisler oraya toplanınca çabucak öbür yöne atıldı. İki polis arasındaki aralıktan geçti. Yük kayığını yakaladı. Bir parçasını kopardı, yedi. Sonra içine atladı. Yüklerin arasına saklandı. Onu iyice görebiliyordum. Yükleri yemeye başladı. Yedikçe şişiyordu.

Polisler, çok telâşlanmışlardı. Aşağılara akmasına engel olmak için kanalı sıkı sıkı tuttular. Bir yandan da silâh atıyorlar. Silâhları bizimkiler gibi değil. Hortumla su sıkmaya yahut filitle püskürtmeye benziyor. Sıktıkları sıvı bu kötüleri öldürür, yahut zararsız hale getirir, belki de bayıltırmış. Fakat nedense buna bir etkisi olmuyor. O, bir yandan yiyor, bir yandan da korunmaya çalışıyor. Öyle şişti ki şimdi çatlayacak dememe kalmadı. Çatladı. Ortadan ikiye ayrıldı. Birbirinin eşi iki yaratık. Şimdi karşıda bir yerine iki düşman var. Polisler bir şey yapamadıkları için sinirleniyorlar. Nasıl olduysa içlerinden biri dayanamadı. İleri atıldı. Onları yakalamak, ezmek için atıldı. Kaçaklar da ona saldırdılar. Öteki polisler de yardıma koşmak istediler. Geç kalmışlardı. İki kaçak polisi parçalayıverdiler. Parçaları alıp kayığın arkasına kaçtılar. Orada onların tekrar ikiye ayrıldığını gördüm. Şimdi dört olmuşlardı. Demek besi aldıkça güçleniyor, güçlendikçe çoğalıyorlar.

Bir polis ile yüklü bir kayığı hakladıktan sonra oldukça güçlenmişe benziyorlar. Sayıları gittikçe artıyor. Polisler şimdi sert kabuklu kireç kayıklarını öne sürdüler. Onların arkasına saklanıp savaşıyorlar. Berikiler de ikiye ayrıldı. Bir kısmı polislere karşı koyuyor. Ötekileri de kanalın çeperini delmeğe, oğmağa çalışıyor. Bunlar ciğeri yahut yüreği sararsa kimbilir neler olur? Kimbilir ne korkunç bir hastalığın mikrobu bunlar? Acaba kimin gövdesindeyim? Kimin olursa olsun. Bizimkilerden birinin. Bu mikroplar yerleşirse o, hasta olacak. Belki de ölecek. Düşünüyorum bu durumda benim yaşamam bile buna bağlı. Bir şeyler yapmalıyım. İçinde yaşadığım kimse ona yararlı olmalıyım. Bu bir bakıma yurt sevgisi gibi bir şey. Düşüncemle duygularım birleşiyor. Beni gittikçe coşturuyor. Yerimde duramaz oldum. Nasıl oldu bilmem. Kendimi kayığın dışında buldum. Coşup atlamış olsam gerek. Baktım kanalda suların içinde de kolayca hareket edebiliyorum.

Bu sırada savaş bütün kızgınlığı ile sürüp gidiyor. Bir iki düşman, kireç kayıklarını araladık. Arkasındaki polislere saldırdı. İşte o zaman kendimi tutamadım. İleri atıldım. En öndekini yakaladım. Hızla nasıl çektimse bir kolu koptu. Yere düştü. O zaman zırhında bir aralık olduğunu gördüm. Hemen elimi soktum. Tuttum, iki yana çektim. Zırh kabuk çatlayıverdi. Yanındaki polis silâhını sıktı. Düşman, kıvrıldı. Sonra eridi. Kabukları da parçalandı, gitti.

Bu ilk başarı oldu. Onlar birkaç polis öldürmüşler, bir iki kayık devirmişlerdi. Şimdi biz de onlardan birini yenmiştik. İkincisi beni yakalamak istedi. Yenecek bir parça sanmıştı belki. Ona meydan vermedim. İki yana açıp kabuğunu parçaladım. Polisler de işini bitiriverdiler. Güçsüz olmadığımı anlamıştım. Düşmanlarımızın zayıf tarafını da bulmuştum. Saldıranlardan bir tanesini daha yakaladım. Onun da zırhı parçalandı.

Artık iş kolaylaşmıştı. Zırhı parçalanan yok oluyordu. Birkaçı beni yakalamak, ısırmak parçalamak istedi. Giysilerim çok kuvvetli, dayanıklı bir kabuk haline gelmiş olsa gerek. Bir şey yapamadılar. Polislerin de yardımıyle onları yendim.

(Devamı Var)

AYIN ŞİİRLERİ

ATATÜRK

Atatürk; anlı, şanlı kahraman,
Sen bizi kurtardın;
Hep seni anıyoruz,
En çok seni seviyoruz.

Bilsen seni ne kadar çok seviyoruz,
Bilsen seni ne kadar çok anıyoruz.
Atatürk; anlı, şanlı kahraman,
Atatürk, bilsen seni ne çok seviyoruz.

YAPRAK SANCAKTAROĞLU
Hamdullah Suphi Tanrıöver İlkokulu
II - B 650 Yeşilyurt - İstanbul

MUSTAFA KEMALLER

Biz Mustafa Kemalleriz
Karanlığın tükendiği yerde
büyük aydınlık.
Biz dallarda açan özgürlük
çiçeği,
Tarlalarda altın başak;
Altın sabahların güvercini,
Anadolu'nun geleceği
Mustafa Kemalleriz...

Devrimlerin basamağı,
gönüllerin türküsü
Girne kapısında şahlanan
aydınlık;
Savaşta güç, barışta saygı
anıtı,
«Yurtta barış, cihanda barış»
emelimiz...

ALİ TURGAY ÇİTÇİ
Gazi Ortaokulu 3. sınıf öğr. - GAZİANTEP

VATAN UĞRUNA

Gece şafak sökmeden
Al bayrağı çekti Kıbrıs'a
Yiğit Mehmetçik, aslan
Mehmetçik.
Yavru vatan uğruna
Verdi canını arslan
Mehmetçik.
Ey ulu yavru vatan
Senin uğruna veririz kanımızı,
Veririz uğruna canlarımızı;
Şan üstüne şan aldık,
Vatan üstüne vatan aldık.
Hür yaşarız biz Türkler,
Dünya durdukça...

AYTEN ÖZTÜRK
Ortaokul öğrencisi, Sincan - ANKARA

BALIKÇI

Gün doğmadan çıkarsın
Açılır denizin mavi sularına,
Dalgalarla konuşarak,
Gidersin sandallarla uzaklara.
Sen olmasan biz balıkçılar
Sessiz denizden,
Nasıl balık tutardık?
Serpmeyi attığın zaman dolar
İstavritler, uskumrular,
hamsiler;
Bir de bana sorsanız artık
Kalbim sevinçle dolar;
Tanrıya şükrederek
Hayat böyle sürerek gider.

ESMA KÖKSALDI
19 Mayıs Ortaokul öğrencisi - ESKİŞEHİR

ATATÜRK

Atam karanlık günümüzde geldin,
Aydınlattın bizi;
Cumhuriyeti kurdun, kurtardın
yurdumuzu.

Kalbimizde sevgi,
Rüyalarımızda sevgi.
Hiç unutmayacağız seni,
İzindeyiz Atam!

CEYDA TOPRAK
5 - C - BEYKOZ

SEVGİLİ YAZ

Elveda sevgili yaz,
Bize neş'eler kattın;
Denizlere koşuştuk,
Çayırlarda buluştuk!

Sayende güneş açtı,
Bulutlar hep uzaklaştı,
Denizler neş'e saçtı,
Elveda sevgili yaz...

Şimdi üzgünüm. Neden?
Ayrıldık bizler senden!
Selâmlar olsun benden,
Güle güle sevgili yaz...

SALİHA KAPTANOĞLU
Gülsuyu Sosyal Meskenleri
Blok II, D. 10, Kartal - Maltepe - İst.

ÖĞRETMEN

Evrenin her köşesinde
Eserlerin yüceliyor!
İster köyde, ister kentde.
Varlığın hissediliyor!

Hayallerimizi süsleyen,
Bize doğruyu gösteren,
Bizi yaratıcı yapan,
O kutsal insan Öğretmen!

Kimi an yüce sözlerde,
Değerini anlıyoruz!
Okuduğumuz her hecede,
Sana şükran duyuyoruz!

Dünyada pek çok insan
Kimi memur, doktor kimi.
Sensin onları yetiştiren
Ey kutsal insan Öğretmen!

Sen yaşa, sen hep var ol!
Yaşadıkça mutluluk dol!
Eserlerinle yaşa sen!
Yücelen insan Öğretmen!

AYHAN KORKMAZ - DÜZCE

GÜZEL ANNEM

Annemizin sözleri
Işık dolu gözleri.
Güneş gibi yükselirsin,
Annelerin en güzelisin.

Melek gibi güzelsin
Güneş gibi yükselirsin,
Işıkların en güzelisin,
Pırlantanın eşisin.

HAKAN ÖZSAYIN
11 Eylül İlkokulu öğr. - GEMLİK

ÜNLÜ TÜRKLER

Tarihimizi incele, gör, bak,
Göğsün şerefle kabaracak.

Kanuniler, Fatihler,
Barbaroslar,
Daha nice yiğitler var.

Dayanamamıştı hiç bir
ordu onlara,
Türk adı korku salmıştı
Avrupalılar.

Bunların en kahramanı
Atatürk,
Dur demişti ordusuyla
düşmana bu büyük Türk.

Demişti: Türk çocuğu bu
yurt sana emanet,
Çok çalışarak yurdunu
koru ve ilerlet.

Adım, adım izliyoruz bu
büyük insanları,
Türk çocukları olacak
geleceğin kahramanları.

TİMUÇİN MUTLU
Elâzığ Lisesi öğr. - ELÂZIĞ

YENİ ÇIKAN PULLAR

«ATATÜRK'ÜN ESERLERİ VE DEVRİMLERİ» ANMA SERİSİ

Ankara'da Ajans - Türk Basımevinde ofset usulü ile 50'lik tabakalar halinde bastırılan bu pullar 29 ekim 1974 tarihinde satışa çıkarıldı, daha önce tükenmediği takdirde 28 nisan 1975 günü akşamına kadar satışta kalacak ve postada devamlı geçerli olacak olan bu pullar Hukuk Devrimi, Ulusal Ekonomiyi ve Eğitim Devrimi'ni temsil etmektedir.

GÜNÜMÜZÜN ESKİMOLARI

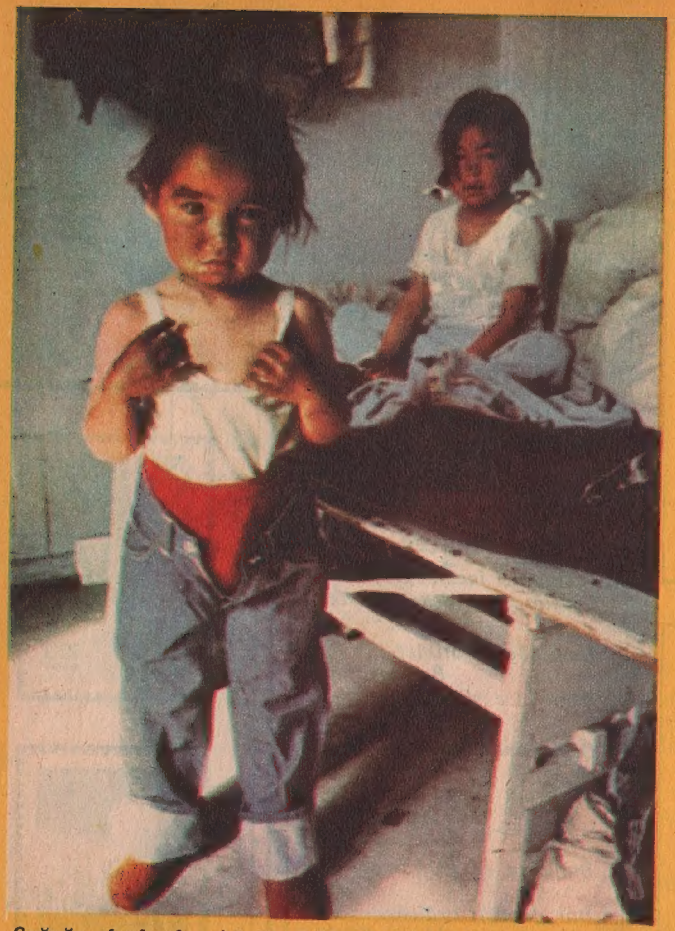

Soğuğa alışık olan küçük Eskimolar buzdan evlerinde rahatça soyunup, giyinebilirler.

Eskimo deyince çoğunuzun aklına, kürkler içinde, buzdan evlerde yaşayan çekik gözlü insanlar gelir. Oysa son birkaç yüzyıl içinde, Eskimo dünyasında büyük değişiklikler meydana gelmiştir. Bu değişiklikler yavaş yavaş olmasına rağmen, Eskimoların hayatına herkesi hayrete düşüren bir reform getirmiştir. Kuzey Kanada, Alaska ve Gröndland'da oluşagelen modernleşme, buralarda yaşayan Eskimo'ların hayatına da tesir etmiştir.

Eskimolar bizim tanıdığımız anlamda, geçimlerini yalnızca balık ve ayı avıyla sağlayan basit bir ırktır. Kuzey kıyılarında yaşar, buzdan yaptıkları kubbemsi evlerde otururlar. Kutup ayısı, balina, fok balıkları ve ayıbalığı avlarlar. Bu hayvanlar, Eskimoların yiyeceği, giyeceği ve yakıtıdır. Kuzey kutbunu ve buzullarla kaplı kuzey kıyılarını keşfe çıkan kâşiflerin görüp, tanıdığı ve bugüne kadar bizim de hâlâ öyle sandığımız Eskimolar, işte böylesine ilkel bir kavimdi.

Aradan geçen yüzyıllar, Eskimoları çok değiştirdi. Özellikle 19'uncu yüzyılda balina avı meraklıları, kuzey kutbuna gidip, gelmeye ve Eskimolarla temas etmeye başlayınca, bu ilkel kavmin yavaş yavaş değişikliğe uğradığı görüldü.

Balina avcıları Eskimolara modern çağı, modern yaşantıyı tanıtıyordu. 19'uncu yüzyıl sonlarında, artık Eskimolar tamamen beyaz insanların getirdiği yiyecek ve diğer çeşitli maddelere bağlanmışlardı. Artık balina avına, tahtadan yapılmış botlarla çıkıyor, yabancı giysiler giyiyor, ateşli silâhlar, tütün ve modern aletler kullanıyordu.

İlkel hayattan kurtulup, modern bir yaşantıya kavuşmak, bir asırdan fazla bir zaman sürdü. Ağır ağır olan bu değişme, hiç şüphesiz ki ateş püsküren silâhlar sayesinde olmuştur.

Adam boyunu aşan karlar ve yüksek buzullarla modern dünyadan âdeta kopmuş gibi görünen Eskimolar, II. Dünya Savaşından sonra modern dünyayla sıkı bir irtibat kurdular.

Artık Eskimolar da diğer insanlar gibi modern çağın getirdiği kolaylıklardan faydalanabiliyorlardı. Okullar açıldı, tahsil seviyesi yükseldi. Çeşitli yardımlaşma kurumları kuruldu, şehircilik planları geliştirildi. Hatta, bugün çoğu Eskimo ailelerini televizyon karşısında otururken, veya stereo pikap, teyp dinlerken görebilirsiniz. Ama, bütün bu lükse, bütün bu kolaylıklara rağmen, Eskimoların hayatının eskisinden daha basit olduğunu söyleyemeyiz.

Gelişmiş modern silâhlarla avlanan Eskimolar bu arada devamlı talim yaparlar (üstte) Havada uçuyormuş hissini veren bu Eskimo genci esasında buzulların üstünde su içmekte (yanda)

Belki modern bir inşaatta, güzel bir evde oturuyorlar, fakat geçimlerini yine tilki kapanı kurarak, fok balığı, denizayısı avlanarak sağlıyorlar.

Bugün, bütün modern aletlere rağmen, karların üzerinde en çok kullanılan taşıt aracı, yine köpeklerin çektiği kızaklardır.

Fakat bunun yanında kar arabalarına da raslandığı oluyor. Kar arabaları, özellikle 300 kilometre mesafe katedilen ve haftalarca süren av partileri esnasında kullanılıyor.

BİRAZ DA GÜLELİM

—«Hatırlasana anne, sen her zaman, 'hatalar insanlar içindir ama özür dilemek gerek' demez misin?»

ALİ DOĞANER'İN KALEMİNDEN

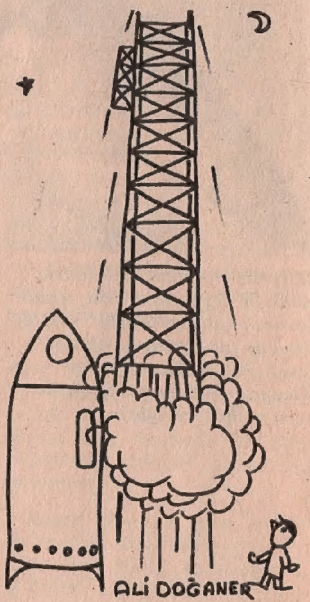

YAZISIZ

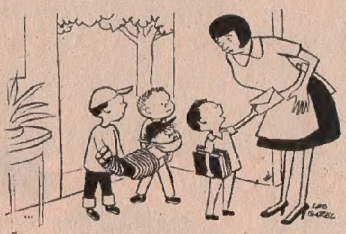

— «Öğretmen bir de bu mektubu yolladı Ayşe hanım teyze.»

— «Bobi sana kaçtır yanıma gelip oturmanı söylüyorum.»

— «Ama baba, sen dün akşam bu kızakla bütün mahallenin çocuklarını çekebileceğini söylememiş miydin?»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

İdil Ertugay
Ankara 2.12.1966

Oral Alpan
Ankara 2.12.1967

Meftun Özturhan
Kırklareli 1968

Meriç Alkan
Afyon 4.12.1963

Ceren Çekiç
İznik 5.12.1964

Cengiz Yalnız
Artvin 1964

Rüçhan Şen
Ankara 5.12.1964

Selva Tan
İstanbul 6.12.1962

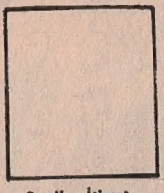

Semiha İtimat
İstanbul 1962

Can Barım
Ankara 7.12.1967

Alev Erteşin
Kdz. Ereğlisi 1967

Kadri Bulhaz
Denizli 8.12.1961

OYUN EĞLENCE BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- Rakamları iyi birleştirdiyseniz karşınıza oyuncak bir ayı çıkmıştır.
- Atasözü: Üzüm üzüme bakarak kararır.

DİKKAT!

Gelecek sayımızda Galatasaray futbol takımının renkli resmini veriyoruz...

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
2 ARALIK 1974
Sayı : 49 Sıra No. 985
Yıl : 29 Cilt : 2

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare : Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenârî Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1, İSTANBUL

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

ARALIK AYI HEDİYE KUPONU : 1

ÇOCUK KULÜBÜ : 4

ŞU BİZİM ŞEMSİ BEY